

ای عروسکها ، مترسکها شعری از : فریدون ایل بیگی

نگین ، شماره 11 ، فروردین 1345

شعرا امروز ایران ...

درخت جابر ...

می توانستیم بایک تلنگر
بایک قندشکن
بایک داس
از ریشه اش در آوریم
بی باوران گفتند :
- خودش خشک میشود.

درخت سرفرت
درخت قد کشید
تناور شد
گسترده برك و بار
از این شهر ، تا آن شهر
سایه گستر شد
از این گوی تا آن گوی
- دیوار تا دیوار -
در خانه ی من . در خانه ی تو
شناور شد

و چنان بن در زمین نشاند
وبرك در دوردست
در آسمان
در زمان
که حتی بی باوران را ، باور شد

می توانستیم بایک تلنگر ...
افسوس
و درخت تناور شد
تناور شد .

منصور اوجی

۴۶

ای عروسکها ، مترسکها

به : ناصر شاهین پر

شهر باران خورده را مانم
این هوای ابری دلگیر .
من سرود مرده را مانم
این بنا ، این شاهکار بپر .

هر چه می بینم بگویم ، آه ! ..
بیش از این تکفیر خواهیم شد .
هر چه زشت و هر چه نازیباست
باسکوت می کنم تحقیر .

ای عروسکها ، مترسکها
کاش منم چون شما بودم :
می توانستم بگویم نیست
غیر آن چیزی که می بینم
هیچ و هیچ و هیچ

ای عروسکها ، مترسکها
خوب میدانم که خوشبختید .
کاش منم چون شما خوشبخت می بودم .

پاریس ۵ - ۱ - ۱۳۴۴

فریدون ایل بیگی

